

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/72/2019
Identifikačné číslo spisu:	2115011435
Dátum vydania rozhodnutia:	05.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2115011435.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného A. K. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 5. decembra 2019 v Bratislave dovolanie obvineného A. K. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. februára 2017, sp. zn. 5To/109/2016, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného A. K. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 8. marca 2016, sp. zn. 5T/65/2015, uznal obvineného A. K. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za to mu súd podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmiennečne odložil, a zároveň mu podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. uložil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v riadení motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (piatich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený K. odvolanie proti výroku o treste, o ktorom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 9. februára 2017, sp. zn. 5To/109/2016 tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený A. K. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca dovolanie z 8. marca 2018, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por.

Argumentoval, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6T/133/04 odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb. a nie za trestný čin podľa § 289 Tr. zák. Keďže podľa § 8 Tr. zák. je trestný čin protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone (rozumej v zákone č. 300/2005 Z. z.), pod trestným činom podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. môžeme rozumieť iba trestný čin podľa § 289 Tr. zák. Akékoľvek rozširovanie podmienok

trestnej zodpovednosti je v trestnom práve vylúčené.

Uvedeným spôsobom by súd mohol postupovať len v prípade, že by v § 61 ods. 3 Tr. zák. bolo použité „za taký čin“ [napr. § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák.] alebo „za obdobný čin“ [napr. § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák.]. Aj z § 438d Tr. zák. možno vyvodit', že zákonodarcu mal v § 61 ods. 3 Tr. zák. na mysli len trestné činy podľa § 289 Tr. zák. Podľa prechodného ustanovenia § 437 ods. 5 Tr. zák. sa § 47 ods. 2 Tr. zák. vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. za podmienky, že osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 Tr. zák. po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, t. j. po 1. januári 2006.

Na podklade vyššie uvedeného obvinený A. K. navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a následne podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa 21. februára 2019 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátorka“) tak, že ho navrhla podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť, resp. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť. Uviedla, že podľa § 438d Tr. zák. sa § 61 ods. 3 alebo ods. 5 Tr. zák. vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo ods. 5 Tr. zák. pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin po 1. novembri 2011. Keďže trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) zákona č. 140/1961 Zb. je zhodný aj svojim slovným pomenovaním s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., možno ho podradiť pod slovné spojenie „už bol za taký trestný čin odsúdený“. Ide o rovnaký trestný čin a prijatím nového Trestného zákona došlo len k úprave jeho paragrafového označenia.

K predmetnému vyjadreniu sa obvinený K. ďalej nevyjadril.

Dňa 11. novembra 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 201 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb. kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v posledných dvoch rokoch postihnutý, potresce sa odňatím slobody až na jeden rok alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák. kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 438d Tr. zák. ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchateľa použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

Aj najvyšší súd ? rovnako ako prokurátorka, je toho názoru, že pokiaľ § 61 ods. 3 Tr. zák. zvyšuje trestnú sadzbu v prípade tých páchateľov, ktorí sa ako vodiči dopravného prostriedku dopustili trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. a už v minulosti boli „za taký trestný čin“ (pozn. alebo za trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 alebo 5 Tr. zák.) odsúdení, potom toto skoršie odsúdenie sa vzťahuje aj na trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 zákona č. 140/1961 Zb. Rozhodným kritériom pre určenie totožnosti dvoch trestných činov nie je to, či ich znaky boli upravené v tom istom Trestnom zákone a už vôbec nie to, kde boli ich skutkové podstaty v rámci jeho systematiky zaradené, ako boli pomenované či paragrafovo označené. Pre totožnosť trestných činov je nutné zistiť súlad zákonných znakov oboch do úvahy prichádzajúcich skutkových podstat; pokiaľ znaky skutkovej podstaty skôr spáchaného trestného činu zodpovedajú trestnému činu, za ktorý je momentálne páchateľ odsúdený, potom bez ohľadu na to, či jeho úprava bola obsiahnutá v Trestnom zákone z roku 2005 alebo z roku 1961, ide stále o ten istý trestný čin.

V podmienkach prejednávanej veci najvyšší súd konštatuje, že obvinený bol v minulosti rozsudkom Okresného súdu Trnava z 15. februára 2005, sp. zn. 6T/133/04 právoplatne odsúdený za (okrem iného) trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb., čo znamená, že už v minulosti sa dopustil konania, ktoré naplnilo skutkovú podstatu trestného činu, (objektívnymi a subjektívnymi znakmi) zodpovedajúceho skutkovej podstate trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. (dokonca podľa terajšej právnej úpravy by bol naplnený kvalifikačný znak podľa ods. 3 § 289 Tr. zák.). Tomu napokon zodpovedá aj doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu [(viď uznesenie z 23. marca 2017, sp. zn. 5 Tdo 10/2017, v ktorom súd „za taký trestný čin“ vo vzťahu k § 289 Tr. zák. považoval aj trestný čin opilstva podľa § 201 zákona č. 140/1961 Zb. s účinnosťou do 30. júna 1990), ako aj ostatných súdov všeobecného súdnictva (viď napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline z 26. marca 2015, sp. zn. 3To/19/2015, uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. júna 2016, sp. zn. 4To/51/2016, alebo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. marca 2015, sp. zn. 5To/18/2015)].

Na podklade týchto úvah najvyšší súd dovolanie obvineného K. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

